

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 38

[населено място], 12.03.2019г.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, четвърти въззивен състав, в закрито съдебно заседание на дванадесети март през две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ЕМИЛИЯ ПЕТКОВА
ЧЛЕНОВЕ:ВЕНЕЛИН ИВАНОВ

ДАНИЕЛА КОСТОВА

след като разгледа докладваното от съдия Петкова ВНЧД №107 по описа на АСпНС за 2019 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава 22 и чл.270 НПК.

С протоколно определение от 07.02.2019г., постановено в разпоредително с.з. от същата дата по НОХД №4264/2018г., Специализирания наказателен съд, 20-ти състав, в производство по чл.270, ал.1 от НПК, е оставил без уважение искането на прокурора от Специализираната прокуратура, участващ в разпоредителното с.з., за изменение на мерките за неотклонение на подсъдимите А. П. К. и Н. И. Г. - от „Домашен арест“ в ”Задържане под стража”, както и на подсъдимия П. С. С. – от „Подписка“ – в ”Задържане под стража”.

Аргументите на първоинстанционния съдебен състав да откаже изменение на мерките за неотклонение на тримата посочени подсъдими, се изразяват в това, че нямало данни който и да е от тях да е нарушил досега изпълняваните спрямо всеки един мерки за процесуална принуда. Що се отнася до подадената на 05.02.2019г. молба (жалба) от свидетеля М. В. Д., с която се описват заплахи, отправени му от подсъдимите А. К. и П. С., с цел свидетелят да промени пред съда показанията си, дадени от него на досъдебното производство, първоинстанционният съд е приел, че нямало доказателства, които да потвърждават изнесеното в жалбата, като последната, сама по себе си, не била основание за изменение на мерките за неотклонение на когото и да е от тримата посочени в нея подсъдими.

Срещу определението на СпНС от 07.02.2019г. е постъпил частен протест на прокурор от Специализираната прокуратура, в който се изтъкват съображения за наличие на основания за изменение на мерките на всеки от тримата подсъдими, предвид на това, че чрез заплахи са оказвали натиск над свидетеля Д. да промени показанията си. Към протеста е приложена докладна записка с рег. №1795р-4018 от 07.02.2019г. на Началник група „ПТП“ в сектор „Криминална полиция“ при РУП – [населено място] ст. инспектор Б. Б., до Началника на РУП – [населено място] гл. инспектор Ил. Г., в която ст. инспектор Б. уведомява началника на РУП – [населено място] за проведен разговор по „В.“, а по-късно същия ден (на 03.02.2019г.) и лична среща между него и св. М. Д., при която последният е съобщил на полицейския служител същите обстоятелства, които е описал в жалбата си от 05.02.2019г. до СпНС по НОХД №4264/2018г. В протеста на прокурора се прави искане за отмяна на определението на СпНС от 07.02.2019г. и за изменение на мерките за неотклонение на подсъдимите А. К., Н. Г. и П. С. в най-тежките по НПК - „Задържане под стража“.

При изпълнение на процедурата по чл. 342 ал.2 от НПК, преписи от частния протест са били изпратени на подсъдимите и техните защитници – страни в производството по чл. 270 ал.1 от НПК. Против протеста са постъпили писмени възражения от подс. П. С. С. – чрез защитника му адв. М., и от адв. И. Н. - защитник на подс. А. П. К.. Във възраженията се изтъкват същите съображения, които са били приведени от защитниците на подсъдимите в производството по чл. 270 ал.1 от НПК пред първоинстанционния съд в с.з. от 07.02.2019г., като се твърди, че жалбата на св. Д. е „голословна“ и неподкрепена с доказателства, че се касае за предполагаеми разговори между свидетеля и подсъдимите отпреди няколко месеца, за които свидетелят не е сигнализирал компетентните органи. Във възражението на подс. П. С., подадено чрез защитника му адв. М., се прави искане производството по чл. 270 от НПК пред въззивната инстанция да бъде насрочено в открито съдебно заседание, като се предлага да бъдат разпитани двама свидетели, за които във възражението се твърди, че са присъствували на срещата между подс. С. и св. Д., провела се на 03.02.2019г. И в двете писмени възражения се иска частният протест на прокурора да бъде оставен без уважение, а първоинстанционното определение от 07.02.2019г. да бъде потвърдено.

АСпНС намира протеста за допустим, а разгледан по същество - за ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛЕН, по следните съображения:

Срещу подсъдимите Н. И. Г., А. П. К. и П. С. С. на 11.12.2018г. от страна на Специализираната прокуратура е внесен обвинителен акт, с повдигнати обвинения за престъпления по чл. 321 ал.3 т.1 вр. с ал.1 предл. 2-ро от НК (за Н. Г.), респ. – по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК (за подсъдимите А. К. и П. С.), а спрямо подс. А. К. – и за престъпление по чл. 201 ал.1 т.5 вр. с чл. 209 ал.1 вр. с чл. 20 ал.2 от НК. (Обвинителният акт, освен срещу посочените трима, е срещу още четири обвиняеми лица – М. П. К., Д. З. И., Г. И. З. и Н. И. Б.).

На първо място, въззивният съд не намира за необходимо да процедира съобразно изключението в нормата на чл. 345 ал.1 предл. 2-ро от НПК и да насрочва делото в открито заседание, с призоваване на страните и на посочените във възражението на подс. П. С. свидетели. Относно последните – за тях за пръв път се споменава едва във възражението, депозирано на 28.02.2019г., по реда и на осн. чл. 342 от НПК. Нито в съдебното заседание пред първата инстанция в производството по чл. 270 от НПК, проведено на 07.02.2019г. подс. С. не е дал информация за присъствието на срещата между него и св. М. Д. на свидетели (доколкото провеждането на такава среща въобще се е отричало от страна на подсъдимия и защитата му), нито пък в жалбата на св. Д. се споменава за присъствието на трети лица при описаната среща между него и подс. С. на 03.02.2019г. Поради това, според въззивния съд, остава неподкрепено с доказателства твърдяното във възражението на подс. С. обстоятелство, че на тази среща са присъствували посочените в него лица, за които се иска да бъдат разпитани като свидетели в производството по чл. 270 от НПК пред втората инстанция. Същевременно, макар и едва пред настоящата инстанция, с аргументите, отразени в писменото възражение на този подсъдим, последният признава, че такава среща между него и свидетеля Д. се е осъществила на визираната в сигнала на Д. дата.

Въпреки, че първоинстанционният съд в протестираното определение не е взел отношение по обоснованото предположение за авторството на подсъдимите А. К., П. С. и Н. Г. в деянията по повдигнатите им с акта на Специализираната прокуратура обвинения, няма пречка настоящият въззивен състав да вземе отношение по този въпрос. Втората съдебна инстанция намира, че е налице обосновано подозрение (без да се дерогира презумпцията за невиновност на подсъдимите), относно вероятната съпричастност на подсъдимите А. К., П. С. и Н. Г. към повдигнатите им с обвинителния акт обвинения. Предположението се основава върху следните доказателствени източници, които в това производство се преценяват от съда „a la prima facie“ („на пръв поглед“): свидетелските показания на св. Ц. Е., И. И., М. С., М. Д., Г. Е., К. К., К. И., А. Й., Н. К., Д. С., П. П., Р. В., Д. Ц., М. Д., Т. З., Р. Х., на защитените свидетели с идент. №328 и идент. №343, обясненията на обв. Г. З., протоколите за претърсвания и изземвания, протоколите за разпознавания на лица по фотоснимки, съдебно техническите експертизи, комплексната видеотехническа и фоноскопна експертиза, физико-химическите експертизи, оценителната експертиза, лицево-идентификационната експертиза, комплексните съдебно-психологични и психиатрични експертизи на свидетелите Е., С., Д., Е. и Кр. И., писмените доказателства и протоколите от ВДС от експлоатираните по делото СРС.

Въззивният състав не намира за правилна и не се съгласява с преценката на първоинстанционния съд, свързана с игнориране на писмения сигнал (озаглавен „жалба“) на свидетеля М. В. Д.. Житейски нелогично е, ако обстоятелствата, описани в жалбата, не са се случили, свидетелят (който няма качеството на пострадад по делото) да сигнализира съда и Специализираната прокуратура за тях, и то описвайки ги в подробности и детайли. В писменото възражение на подс. П. С., макар и косвено, се признава, че среща между него и свидетеля Д. действително се е състояла на 03.02.2019г. Изложеното в сигнала на М. Д. се потвърждава от докладната записка с рег. №1795р-4018 от 07.02.2019г., изготвена от Началник група „ПТП“ в сектор „Криминална полиция“ при РУП – [населено място] ст. инспектор Б. Б. и адресирана до Началника на РУП – [населено място] гл. инспектор Ил. Г.. В нея ст. инспектор Б. уведомява началника на РУП – [населено място] за проведен разговор по „В.“, а по-късно същия ден – на 03.02.2019г. и за лична среща между него и св. М. Д., на която свидетелят е разказал на полицейския служител за получени от него заплахи за палеж и закани с физическа саморазправа и ликвидирание, отправени му от подс. А. К. и подс. П. С. за времето от м. септември 2018г. до 03.02.2019г. (когато са били последните заплахи с автор подс. С.). Свидателят Д. е обяснил на полицейския служител, че първоначално се изплашил много и не намерил кураж да подаде писмено оплакване в полицията или в прокуратурата. След последните отправени му заплахи на 03.02.2019г. от подс. П. С. обаче, св. Д. се почувствувал в безизходица пред заплашващите го лица и още същия ден поискал среща с полицейския инспектор Б., пред когото споделил случилото се. Заплахите от подсъдимите А. К. и П. С. към свидетеля Д. са били насочени недвусмислено и са целяли пред съда свидетелят да промени (в полза на подсъдимите) показанията си, дадени от него в хода на досъдебното производство.

Въззивният съд намира за достоверни обстоятелствата, описани в жалбата на М. Д. до СпНС (същата е подадена с копие до СпП, откъдето е била препратена по компетентност на РУП – [населено място]), не само предвид изложените в предходния абзац съображения, но още и поради следните обстоятелства:

В материалите по досъдебното производство се съдържат сигнали с подобно съдържание и от свидетелите М. С. и К. И., които са сигнализирали разследващите органи за отправяни им заплахи и упражняван над тях натиск от подсъдимите (тогава – обвиняеми) да променят показанията си, дадени до момента. Тези двама свидетели са искали и специална, законово регламентирана защита, за която по делото няма данни да им е била предоставена. В резултат на всички тези обстоятелства, се е стигнало до това - в хода на съдебното производство по НОХД № 4264/2018г. пред Специализирания наказателен съд, свидетелят М. С. (който на досъдебното производство е бил важен свидетел в подкрепа на обвинителната теза), да депозира молби и да представя писмени декларации, че се отказва от дадените от него в досъдебната фаза на процеса показания. Т.е. – очевидни са по делото опити на подсъдимите да оказват неправомерен натиск над свидетели за промяна на техните показания. Спрямо св. М. Д. тези опити са започнали непосредствено след изменението на мярката за неотклонение на А. К. от „Задържане под стража“ в „Домашен арест“ и са продължили на 03.02.2019г. от страна на подс. П. С..

Предвид изложените съображения, въззивният състав намира, че е налице реална опасност подсъдимите А. К. и П. С. да извършат престъпление против правосъдието (подбуждане към лъжесвидетелствуване), като с действията си от есента на 2018г. до началото на м. февруари 2019г. са предприели и конкретни действия по неговото осъществяване. Освен това, от материалите по делото (от ДП) е видно, че деянията, в които подсъдимите лица са обвинени, се отличават с използване на силови методи над пострадали и свидетели при извършване на вероятните инкриминирани деяния. Видно от справките им за съдимост, подс. А. К. е осъждан многократно, но е реабилитиран по чл. 88а от НК. Подс. П. С. е осъждан 11 (единадесет) пъти от 2009г. до 2017г., като няма данни по тези осъждания за настъпила или постановена реабилитация по право или съдебна такава.

Предвид на всички, отразени дотук обстоятелства и съображения, настоящият състав на АСПНС намира, че следва да измени мерките за неотклонение спрямо подсъдимите А. П. К. и П. С. С. от „Домашен арест“ (изпълняван до момента спрямо А. К.) и от „Подписка“, (изпълнявана спрямо П. С.) – в „Задържане под стража“ спрямо всеки един от тях, тъй като прилаганите до момента мерки не могат да неутрализират и предотвратят риска от извършване на престъпление що се отнася до тези двама подсъдими.

Относно подс. Н. И. Г. (спрямо когото до момента е прилагана мярка за неотклонение „Домашен арест“) въззивният съд намира тази мярка и понастоящем за адекватна. В сигнала на св. М. Д., както и в тези по досъдебното производство на свидетелите М. С. и К. И., подсъдимият Г. не се сочи като лице, отправяло заплахи с цел промяна на показанията. Той е съдействувал за организиране на лична среща между св. Д. и подс. А. К. в дома на последния през есента на 2018г. Предвид на това, и тъй като мярката за неотклонение „Домашен арест“ се взема също както и „Задържането под стража“, при наличие на обосновано предположение и на риск от извършване на престъпление или от укриване, въззивният състав намира, че досега изпълняваната спрямо подс. Н. Г. мярка за неотклонение „Домашен арест“ съответствува на законовите изисквания и не са налице основания за нейното изменение в по-тежка (каквото е искането на прокурора в частния протест).

Водим от горното и на основание чл.345 от НПК, Апелативният специализиран наказателен съд, четвърти въззивен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение на Специализирания наказателен съд, 20-ти състав, от 07.02.2019г. по НОХД №4264/2018г., в частта му, в която е оставено без уважение искането на Специализирана прокуратура за изменение в по-тежки на мерките за неотклонение на подсъдимите А. П. К. и П. С. С., като вместо това постановява:

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение на подсъдимия по НОХД №4264/2018г. А. П. К. (ЕГН: [ЕГН]), от „Домашен арест“ в „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“.

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение на подсъдимия по НОХД №4264/2018г. П. С. С. (ЕГН: [ЕГН]), от „Подписка“ в „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“.

ПОТВЪРЖДАВА определението в останалата му част

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.